

רבי אבא פָתַח וְאָמַר, (תהלים מ"ו) לְבוֹ חֹזֶה מִפְעָלוֹת יְיָ אֲשֶׁר שֵׁם שָׁמוֹת בָּאָרֶץ. אֶל תִּקְרֵי שָׁמוֹת. אֶלָּא שָׁמוֹת. וְאַזְלָא הָא כְּהָא דָא מַר רַבִּי חִיאָ, כְּגֻנוֹנָא דְרִקְיעָא, עַבְדָ קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בָאָרֶץ בְּרִקְיעָ אֲית שְׁמָהּן קָדְישָׁין, בָאָרֶץ אֲית שְׁמָהּן קָדְישָׁין.

אמַר רַבִּי יְהוֹדָה (נ"א רַבִּי יוֹסֵי) בְהַהוּא יוֹמָא דְנַחַת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, נַחַתּוּ עַמִּיהָ שְׁתִינִין רְבּוֹא דְמַלְאָכִי עַלְאיִ. רַבִּי יְהוֹדָה פָתַח, (שיר השירים ג') הַגָּה מַטָּתוֹ שֶׁלְשָׁלְמָה שְׁשִׁים גְבּוֹרִים סְבִיבָוּ וְגַוּ קְוּזְמִיטִין הַגְּלִיפִין בְּקָלְדִּיטָא, סְתָרִין בְּדוֹבְתִּיהָ קְוּזְמִיטִין בְשִׁבְיעָה, גְלִיפִין בְשִׁתִּיתָה, הַדָּא הוּא דְבַתִּיבָה, שְׁשִׁים גְבּוֹרִים סְבִיבָה לָהּ.

הַגָּה מַטָּתוֹ: דָא אִיהִי שְׁבִינְתָא.

לשון הקידש

שִׁינְרָד יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, יָרַדוּ עַמּוּ שְׁשִׁים
רְבּוֹא מַלְאָכִים עַלְיוֹנִים. רַבִּי יְהוֹדָה פָתַח,
הַגָּה מַטָּתוֹ שֶׁלְשָׁלְמָה שְׁשִׁים גְבּוֹרִים
סְבִיבָוּ וְגַוּ, שְׁלֹטוֹנִים שְׁחַקּוֹקִים בְמִפְתָּח,
סְוּכְבִּים בְמִקּוֹמוֹ הַשְּׁלֹטוֹנִים בְשִׁבְיעָה,
וְחַקּוֹקִים בְשִׁשִּׁי. וְהוּ שְׁבַתּוּב שְׁשִׁים
גְבּוֹרִים סְבִיבָה לָהּ.
הַגָּה מַטָּתוֹ – וּזְהִ שְׁבִינָה. שֶׁלְשָׁלְמָה –
הַמְּלָךְ שְׁהַשְׁלָומָשׁוֹם שְׁלֹא. שְׁשִׁים גְבּוֹרִים
שְׁנִקְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְשֵׁש.

רַבִּי אָבָא פָתַח וְאָמַר, (תהלים ט) לְבוֹ חֹזֶה
מִפְעָלוֹת יְיָ אֲשֶׁר שֵׁם שָׁמוֹת בָּאָרֶץ, אֶל
תִּקְרֵי שָׁמוֹת אֶלָא שָׁמוֹת. וְהַזְלָקָה זֶה בְּזָה,
שָׁאָמַר רַבִּי חִיאָ, בָמוֹ בְּרִקְיעָ עֲשָׂה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָאָרֶץ. בְּרִקְיעָ יְשַׁׁ
שָׁמוֹת קָדוֹשִׁים, וּבָאָרֶץ יְשַׁׁ שָׁמוֹת
קָדוֹשִׁים.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה נ"א רַבִּי יוֹסֵי, בָאָתוֹ יּוֹם

שְׁלַשְׁלָמָה: מֶלֶךְ אֲשֶׁר־מִלְאָמָּה דִילֵיה. שְׁשִׁים גְבֹורִים סְבִיב לְהָ: אֱלֵין אַיִן שְׁתִין רְבּוֹא דְמִלְאָכִי עַלְאי, דְאַיִן מַחְיֵלָא דְשְׁכִינָתָא, דְנַחְתָּת עַם יַעֲקֹב לְמַצְרִים. מְגֻבּוֹרִי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל דְלַעַילָא, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוּ, אִישׁ וִיבְיתוֹ בָּאוּ: אַיִן וְנִימּוּסֵיהָן.

רַבִּי חִיא הָוה אָזֵל מַאוֹשָׁא לְלוֹד, וְהָוה רַכְיב עַל חַבְרָא, וְהָוה ר' יוֹסֵי עַמִּיה, נָהִית ר' חִיא, וְשְׁקָלִיה בִּידָיו לְר' יוֹסֵי, אָמַר לֵיה, אֵי בְנֵי עַלְמָא יַדְעֵין יַקְרָא סְגִיאָה דַיְעָקָב, בְשַׁעַתָּא דָאָמַר לֵיה קְדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אָנֹכִי אֶרְד עַפְקָה מַצְרִיבָה, הָעוֹ מַלְחָכִי עַפְרָא, תְּלַת פְּרָסִי קָרִיב לְקַבְּרִיה, דְהָכִי מִפְּרִשִּׁי מְרַגְּנָא רְבָרְבִּי עַלְמָא, מְאַרְיָהוּן דְמַתְגִּירָתָא, בְּתִיב (שמות י"ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקַרְאַת חֹתְנוֹ, אַהֲרֹן חַפְאַל מֹשֶׁה דְנַפְקָה, וְנַפְקָה עַמִּיה, וְאֶלְעָזָר וְנִשְׁיָאִי וְסַבִּי

לשון הקודש

סְבִיב לְהָ - אַלְוּ הַם שְׁשִׁים רְבּוֹא רַבִּי חִיא וַתְּפַס יְדֵי רַבִּי יוֹסֵי. אָמַר לוֹ, אֵם בְּנֵי חָעוֹלָם הִי יוֹדְעִים בְּבוֹדוֹ רַבְבָּשְׁלָמָה שְׁלַשְׁלָמָה עַלְיָונִים, שָׁהָם מִחְיל הַשְּׁבִינָה שִׁירְדָה עַם יַעֲקֹב לְמַצְרִים. מְגֻבּוֹרִי יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל שְׁלַמְמָלָה. וְהוּ שְׁפָרְתּוֹב וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוּ, אִישׁ וִיבְיתוֹ בָּאוּ - הַם וְמַנְהִיגָּהָם. רַבִּי חִיא הָיה חֹולָךְ מַאוֹשָׁא לְלוֹד, וְהָיה עַזְלָם בְּעַלְיִ הַטְשָׁנָה, בְּתוּב (שמות ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקַרְאַת חֹתְנוֹ, אַהֲרֹן רָאָה שְׁמֶה רֹזֶב עַל חָמוֹר, וְהָיה רַבִּי יוֹסֵי עַמּוֹ. יַרְד

נֶפְקֵי עַמִּיה, רָאשֵׁי אֲבֹהָן, וּמַעֲרָעִי בְּגַשְׁתָּא, וּכְלִי
יִשְׂרָאֵל נֶפְקֵי עַמִּיהָן, אֲשַׁתְּפָחוֹ דְּבָל יִשְׂרָאֵל בְּלָהָן,
נֶפְקֵי לְקַבְּלִיהַ דִּיטָּרוֹ, מֵאן חַמָּא לְמַשָּׁה דְּנֶפְיקָן וְלֹא
יִפְוקָן, לְאַחֲרָן וְלַרְבָּרְבִּי דְּנֶפְקָן, וְלֹא יִפְוקָן. אֲשַׁתְּבָחָן,
דְּבָגִינָן מַשָּׁה נֶפְקֵי בְּוֹלָהָן. וְמָה, אֵי בָגִינָן מַשָּׁה בְּהָן,
בָגִינָן קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּדַ אָמֵר אָנְכִי אֶרְד עַמְּךָ
מִצְרִימָה, עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

עד דְּהָנוֹ אָזְלִי, פָּגַע בָּהוּ ר' אֲבָא. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי,
הָא שְׁבִינְתָּא הָכָא, דְּחַד מִמְּאַרְיחָן דְּמַתְגִּיתָין
עַמְּנָא. אָמֵר ר' אֲבָא, בְּמַאי עַסְקִיתָו. אָמֵר רַבִּי
יוֹסֵי, בְּהָאֵי קְרָא, דְּכַתִּיב אָנְכִי אֶרְד עַמְּךָ מִצְרִימָה
וְגוֹן. בְּדַ נְחַת יַעֲקֹב לְמִצְרִים, דְּכַתִּיב, וְאַלְהָ שָׁמוֹת
בָּנִי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה, אַת אָזְלִיפָּה, דְּבָלָהָן
נְחַתָּו עַם יַעֲקֹב לְמִצְרִים.

לשון הקודש

וַיֵּצֵא, וַיֵּצֵא עַמוֹּ, וְאַלְעֹזֶר וְנִשְׁיָאים וּזְקִנִּים
עַד שְׁהָיו הַוְלָכִים, פָּנֶשׁ בָּהָם רַבִּי אֲבָא.
וַיֵּצֵאוּ עַמוֹּ, רָאשֵׁי אֲבוֹת וּקְרוֹאֵי חֻנָּה,
אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, הָרִי שְׁבִינָה בָּאָן, שָׁאָחָר
מִבְּעָלֵי הַמְּשָׁנָה עַמְּנָנוּ. אָמֵר רַבִּי אֲבָא,
יִשְׂרָאֵל בְּלָם יֵצֵא לְקַרְאָת יְתָרָן. מֵרָא
בְּמָה עַסְקָתָם? אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, בְּפִסְكָּה
הַוָּה שְׁבָתוֹב אָנְכִי אֶרְד עַמְּךָ מִצְרִימָה
וְגוֹן. בְּשִׁירָד יַעֲקֹב לְמִצְרִים, שְׁבָתוֹב
וְאַלְהָ שָׁמוֹת בָּנִי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרִימָה, אַתָּה לְמִד שְׁבָלָם יִרְדוּ עַם
מִצְרִים, יַעֲקֹב לְמִצְרִים.

אמֶר לֵיה רִי אָבָא, וְדֹא לְחוֹדַה הַוֹת. פָתָח וְאָמַר
(יחזקאל א') הִיָה הִיא דָבָר יְיָ אֶל יְחִזְקָאֵל בֶן
בּוֹזִי הַפְּהָנָן בָּאָרֶץ בְשִׁדִים עַל נָהָר כָּבֵר. תִּלְתָ
פְלוֹגָתָן הַכָא. הַדָא, דְתַגְינָן, אֵין שְׁכִינָה שׂוֹרָה
בְחוֹצָה לְאָרֶץ. וְחַדָא, דְלָא הַהֲ מְהִימָן בְמִשָה,
דְבָתִיב בִּיה, (במדבר י"ב) בְכָל בֵיתִי נָאָמָן הוּא, וְהַוָא,
גַלְיָ וְפָרָסָם כָל גִנְזִירָא דְמַלְבָא. וְחַדָא, דְאַתְחַזָי
כְמָאָן דְלָא שְׁלִים בְדַעַתְיה.

אֶלָא הַכִי אַסְיקָנָא בְמִתְגִנְתָא דִילָן, חַס וְשְׁלֹום
דְהָא יְחִזְקָאֵל נְבִיאָה שְׁלִימָא הַזָה,
וּבְרִשׁוֹתָא דְקוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא גַלְיָ בָל מַה דְגַלְיָ.
וּבָלְהוּ אַצְטְרִיךְ דִיגַלְיָ וְיִפְרָסָם, עַל חַד תְּרִין מִמָה
דְגַלְיָ, דְהַכִי תָנוּ, מִאָן דְרַגִיל לְמַסְבֵל צַעֲרָא וּבוֹ.
וּבָלָא אַצְטְרִיךְ, וּמַעַלְמָיו לֹא שְׁבִיק קְדָשָׁא בָרֵיךְ
הַזָא לִיְשָׂרָאֵל בְגַלְוָתָא, עַד דְהַזָה אָתֵי לְמִידָר

לשון הקודש

שְׁנָרָא בְמַי שְׁלָא שְׁלִים בְדַעַתוֹ.
אֶלָא בְךָ הַסְּקָנו בְמִשְׁנְתָנוֹ, חַס וְחַלְילָה,
יְחִזְקָאֵל בָן בּוֹזִי הַפְּהָנָן בָאָרֶץ בְשִׁדִים עַל
נָהָר כָבֵר. שְׁלַש קָשִׁיות קָאנָן, אַחֲר –
שְׁשָׁנִינו שָׁאַיָן שְׁכִינָה שׂוֹרָה בְחוֹזָן לְאָרֶץ,
וְאַחֲר – שְׁלָא הִיא נָאָמָן בְמִשָה, שְׁבָתוֹב
בּוֹ בְמַדְבִּיט בְכָל בֵיתִי נָאָמָן הוּא, וְהַוָא
גַלְהָ וְפָרָסָם אַת בָל גִנְזִירָה הַמְלָה, וְאַחֲר –

אָמַר לוּ רַבִי אָבָא, וְזֹה הִיא לְחוֹדַר? פָתָח
וְאָמַר, (יחזקאל א') הִיָה הִיא דָבָר יְיָ אֶל יְחִזְקָאֵל בְךָ
יְחִזְקָאֵל שְׁהָרִי יְחִזְקָאֵל הִיא נְבִיאָה שְׁלָם, וּבְרִשׁוֹתוֹ
שְׁלַחְקָדוֹש בָרֵיךְ הוּא גַלְהָ בָל מַה שְׁגַלָה,
וּבָכְלָה הוּא הַצְטְרִיךְ לְגַלְוֹת וּלְפָרָסָם, עַל
כָל אַחֲר פִי שְׁנִים מִמָה שְׁגַלָה. שְׁבָכוֹב
שְׁנִינוּ, מִשְׁרָגִיל לְסַבֵּל צַעָר וּבוֹ, וּבָכְלָה
הַצְטְרִיךְ, וּמַעַלְמָים לֹא עַזְבָה הַקְדּוֹש בָרֵיךְ

דִיוּרְיה עַמְהֹן, כָל שָׁבֵן בַּיָּקְבָּ, דְהֹהֶה נְהִית
בְגָלוֹתָא, וַיּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנְתִיה, וַיִּקְדִּישֵׁן
עַלְאיִין, (upta'ayin) וַיַּתְיבִּין, דְגַחֲתוֹ בְּלָהּוּ עַם יַעֲקֹב, הַדָּא
הָוּא דְכַתִּיב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב.

דָבָר אחר ר' אָבָא פָתָח וַיֹּאמֶר,

(שיר השירים ד')
אָתִי
מַלְבָּנוֹן בְּלָהּ אָתִי מַלְבָּנוֹן תְּבוֹאִי. תא חִזֵּין,
וַיֹּוֹ לֹזֵן בְּנֵי נְשָׂא דְלָא יַדְעֵין, וְלֹא מְשִׁגְיָחִין
בְּפֻולְחָנָא דְמַאֲרִיהּוֹן, דְתָגִיא אָמֶר רַבִּי יִצְחָק, בְּכָל
יּוֹמָא וַיּוֹמָא בַת קֹול נְפָקָת מַטְרוֹרָא דְחוֹרָב, וְאָמָרָה,
וַיֹּוֹ לֹזֵן לְבָנֵי נְשָׂא מְפֻולְחָנָא דְמַאֲרִיהּוֹן, וַיֹּוֹ לֹזֵן לְבָנֵי
נְשָׂא מַעֲלָבּוֹנָה (דף ע"ב)
 דָאָמֶר ר' יְהוֹדָה,
כָל מָאוֹן דְאַשְׁתָּדָל בְּאָוֹרִיָּתָא בְּהָאִי עַלְמָא, וּמְסָגֵל
עוֹבְדִין טָבִין יְרִית עַלְמָא שְׁלִימָא. וּכָל מָאוֹן דְלָא
אַשְׁתָּדָל בְּאָוֹרִיָּתָא בְּהָאִי עַלְמָא, וְלֹא עַבְדִּיל עַוְבְּדִין

לשון הקידוש

יְוּדָעִים וְלֹא מְשִׁגְיָחִים בְכָבוֹד אֲדוֹנָם,
שְׁלָמְדָנוּ, אָמֶר רַבִּי יִצְחָק, בְכָל יוֹם וַיּוֹם
יְוֹצָאת בַת קֹול מִהָר חֹרָב וְאָמָרָה: אָוי
לָהֶם לְפָרִיות מַעֲבוֹדָת רְבָנוֹנוֹ אָוי לָהֶם
וְשִׁבְיָנְתִיה, יְוֹדֵד לְגָלוֹת, וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
וּמְרָכְבּוֹת, שְׁבָלָם יְרִדוּ עַם יַעֲקֹב. וְהוּא

הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל בְגָלוֹת, עַד שְׁהִיא בָא
לְדוֹר בְמַדּוֹר עַמְּפָהָם, כָל שָׁבֵן בַּיָּקְבָּ
שְׁחִיה יְוֹרֵד לְגָלוֹת, וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
וְשִׁבְיָנְתִיה, יְוֹדֵד לְגָלוֹת, וְהַתְּהִוּנִים
וּמְרָכְבּוֹת, שְׁבָלָם יְרִדוּ עַם יַעֲקֹב. וְהוּא

שְׁכַתּוֹב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב.
דָבָר אחר, רַבִּי אָבָא פָתָח וַיֹּאמֶר,

(שער)
אָתִי מַלְבָּנוֹן בְּלָהּ אָתִי מַלְבָּנוֹן תְּבוֹאִי.
בָא וְרָאָה, אָוי לָהֶם לְבָנֵי אָדָם שְׁלָא

טְבִין, לֹא יָרִית לֹא הָאֵי וְלֹא הָאֵ. וְהָא תַּגְנֵן, אַית
מִאֵן דִּירִית עַלְמִיה בְּפּוֹם אֲתָרִיה, וּבְפּוֹם מֵה דְּחֹזֵי
לִיה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא תַּגְנֵן, אֶלְאֵ מִאֵן דְּלִילָת
לִיה עַזְבָּדֵין טְבִין כֶּלֶל.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אֶלְמַלְאָה הוּא יְדֻעֵין בְּנֵי נְשָׂא,
רְחִימָוֹתָא דְּרָחִים קְדֹשָׁא בְּרִיךְ הָוָא
לִיְשָׂרָאֵל, הוּא שְׁאֲגַיָּן בְּכִפְרִיא לְמַרְדֵּף אֲבָתָרִיה.
הַתְּגִנְיא, בְּשַׁעַתָּא דְּנַחַת יַעֲקֹב לְמִצְרִים, קָרָא קְדֹשָׁא
בְּרִיךְ הָוָא לְפָמְלִיא דִּילִיה אָמַר לְהֹזֵן, בְּלִכּוֹן חֹרוֹת
לְמִצְרִים, וְאֵנָא אֵיחָות עַמְבּוֹן. אָמָרָה שְׁבִינְתָּא
רְבּוֹנָא דְּעַלְמָא, אַית צְבָאות בְּלֹא מַלְכָא, אָמַר לְהָ
אַתִּי מַלְכָנוּן בְּלָה, מַלְכָנוּן: מַאֲתָרָא דְּעַדָּן, דְּמַלְוָבָן
בְּכָל עַזְבָּדֵי. בְּלָה: דָא שְׁבִינְתָּא, דְּהָיא בְּלָה
בְּחוֹפָה. וְאַזְלָא הָא בְּהָא דְּתְגִנְיא אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה,
מַאי דְּבָתִיב, (בָּמְדִבָּר ז') וַיְהִי בַּיּוֹם בְּלָת מֹשֶׁה, בְּלָת

לשון הקודש

לֹא יוֹרֵש לֹא וְהָ וְלֹא וְהָ. וְהָרִי שְׁנִינוּ, יְשִׁ
מִ שְׁיוֹרֶש עַוְלָמוֹ בְּפִי מִקּוֹמוֹ וּבְפִי מִה
שְׁרָאוִי לֹה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא שְׁנִינוּ
אֶלְאָ בְּמַי שָׁאֵין לוֹ מְעֻשִׁים טוֹבִים בְּלָל.
אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אֶלְמַלְאָה הַיְיָ יְדֻעֵים
בְּנֵי אָדָם אֶת הַאֲהָבָה שְׁהַקְדוֹש בָּרוּךְ
הָאֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל, הַיְיָ שׁוֹאֲגִים בְּמוֹ
כְּפִיר לְרַדֵּף אַחֲרֵינוּ. שְׁנִינוּ, בְּשַׁעַה

**בְּתִיב, בַּיּוֹמָה דְּעֲאֵלָת בְּלָה לְחוֹפָה, וְשִׁבְינֶתָּה דָּא
הִיא בְּלָה.**

אתִי מַלְכָנוּן תְּבוֹאי, מַאֲתָר בֵּי מִקְדְּשָׁא דַלְעִילָא.
תְּשֻׂרִי מַרְאֵשׁ אָמָנה, מַרְיִישָׁא דַמְאָן.
מַרְאֵשִׁיחָן דְבָנִי מִהִימְנוֹתָא. וּמְאָן גִּינהּוּ. יַעֲקֹב
וּבְנוּי. **מַרְאֵשׁ שְׁגִיר וְחַרְמוֹן,** דָאִינוּ עֲתִידִין לְקַבְּלָא
אוֹרִיְתָא דִילִי, מַטוֹרָא דְחַרְמוֹן, וְלְאָגְנָא עַלְיִהוּ
בְגַלְוִתָהּוּן. מִמְעוֹנוֹת אֲרִיוֹת: אַלְיָן אַיְנוּ עַמְינָן עַזְבָּדִי
עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזּוֹלֹת, (נ"א בְּנֵי נָשָׂא רַמְהִימְנוֹתָא) דַדְמִינָן
לְאֲרִיוֹתָא נְגִמְרָין, דְמַעֲגָין לְהָנוּ בְכָל פּוֹלְחָנָא
דְקָשִׁין.

רַבִי אָבָא אמר, **אתִי מַלְכָנוּן בְּלָה וְנוּ.** וּכְיַי מַלְכָנוּן
אַתָּה, וְהָלָא לְלַבְּנָנוּן עֹזָה. **אָלָא** אמר רַבִי
אָבָא, **בְשַׁעַתָּה דְגַחְתָּה שִׁבְינֶתָּה לְמַצְרִים,** נְחַתוּ

לשון הקודש

רַבִי יְהִירָה, מָה זה שְׁבָתוֹב (במדבר) וַיְהִי הַתּוֹרָה שְׁלִי מַהְרָ חַרְמוֹן, וְלַחֲנָן עַלְיָהּם
בַיּוֹם בְּלָתָ מִשְׁה? בְּתוּב בְּלָה, בַיּוֹם
שְׁגִבְנָה בְּלָה לְחוֹפָה, וְשִׁבְינָה זוּ הַבָּלָה.
אתִי מַלְכָנוּן בְּלָה – מִמְקוֹם בֵית
הַמִּקְדֵשׁ שְׁלַמְעָלָה. **תְּשֻׂרִי מַרְאֵשׁ אָמָנה**
– מַרְאֵשׁ שְׁלֵ מִי? **מַרְאֵשִׁיחָן** שְׁלֵ בְּנֵי
הָאָמָנה, וְמַיְהָם? יַעֲקֹב וּבְנוּי. **מַרְאֵשׁ**
שְׁגִיר וְחַרְמוֹן – שְׁהָם עֲתִידִים לְקַבְּלָ אֶת

בְּהִדָּה שְׁתֵּין רְבוֹא שֶׁל מְלָאכִי הַשְּׁرָת, וּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקָדְמִיתָא הָדָא הָוּא דְבָתִיב, (מיכה ב') **וַיַּעֲבֹר מַלְכָם לְפָנֵיכֶם וְה' בֶּרֶאשֶׁם.**

רַבִּי יַצְחָק אָמַר, אָתִי מַלְבָּנוֹן בְּלָה, דָא אִיהִי שְׁכִינַתָּא. אָתִי מַלְבָּנוֹן תְּבָאֵי, מְאַתֵּר בֵּי מִקְדָּשָׁא דְלֻעִילָא. תְּשׂוּרֵי מִרְאֵשׁ אָמֵנה, מְאַתֵּר בֵּי מִקְדָּשָׁא דְלֻעִילָא, וּמְאַתֵּר בֵּי מִקְדָּשָׁא דְלַתְתָּא דָאָמַר ר' יְהוָדָה, מַעוֹלָם לֹא זוּה שְׁכִינַתָּא מִפּוֹתָלָא דְמַעֲרָבָא, דְבֵי מִקְדָּשָׁא, דְבָתִיב, (שיר השירים ב') הַגָּה זֶה עֹמֶד אַחֲרֵ בְּתִלְנוֹ. וְהַזָּא רָאשׁ אָמֵנה לְכָל עַלְמָא. מִרְאֵשׁ שְׁגִיר וְחַרְמוֹן מְאַתֵּר אָוֹרִיָּתָא נְפֻקָת לְעַלְמָא, וְלַמָּה. לְאָגָנָא עַל יִשְׂרָאֵל, מִמְעֻונּוֹת אֲרִיוֹת: אַלְיִין עַמִּין עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וִמְזּוֹלָת. ר' יַיְדָן אוֹמֵר, מִמְעֻונּוֹת אֲרִיוֹת: אַלְיִין אִינְזָן תְּלִמְידִי

לשון הקידוש

שָׁאָמַר רַבִּי יְהוָדָה, מַעוֹלָם לֹא זוּה שְׁכִינָה מְבָטֵל הַמְּעָרָבִי שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁכִתּוֹב (שרוט) הַגָּה זֶה עֹמֶד אַחֲרֵ בְּתִלְנוֹ, וְהַזָּא רָאשׁ אָמֵנה לְכָל הַעוֹלָם. מִרְאֵשׁ שְׁגִיר וְחַרְמוֹן – מִמְקֹום שְׁחַתּוֹרָה יָצָא לְעוֹלָם, וְלַמָּה? לְהַגְּן עַל יִשְׂרָאֵל. מִמְעֻונּוֹת אֲרִיוֹת – אַלְיִין עַמִּים עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וִמְזּוֹלָת. רַבִּי יַיְדָן אוֹמֵר, מִמְעֻונּוֹת אֲרִיוֹת – אַלְיִין תְּלִמְידִי חַכְמִים שְׁעוֹסְקִים

שְׁכִינָה לְמִצְרָים, יַרְדוּ עַמָּה שְׁשִׁים רְבוֹא שֶׁל מְלָאכִי הַשְּׁרָת, וְהַקְרֹושׁ בְּרוֹךְ הוּא בְּרָאָשָׁונָה. זֶה שְׁכִתּוֹב וַיַּעֲבֹר מַלְכָם לְפָנֵיכֶם וְה' בֶּרֶאשֶׁם.

רַבִּי יַצְחָק אָמַר, אָתִי מַלְבָּנוֹן בְּלָה – וְהִי שְׁכִינָה. אָתִי מַלְבָּנוֹן תְּבָאֵי – מִמְקֹום בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלַמְעָלָה. תְּשׂוּרֵי מִרְאֵשׁ – מִמְקֹום בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלַמְעָלָה. מִרְאֵשׁ אָמֵנה – מִמְקֹום בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלַמְעָלָה וּמִמְקֹום בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלַמְעָלָה.

חכמים, דעסקי באורייתא במעונות המדרשות, וbatis בגסיות, לאין ארינו ונמרים באורייתא.

רבי חייא הוה יתיב קמיה הרב שמעון, אמר ליה, מה חמת אורייתא לממי בנוי דיעקב, לאין טרייסר בקדמיתא, ולברתן גון שבעים דבטיב, (בראשית מ"ו) כל הנפש לבית יעקב הבהה מצרימה שבעים. ומאי טעמא שבעים ולא יתר. אמר ליה, לךיל ע' אומין, לאין בעלמא, לאין הו אומה יהידאה לךיל כלhone.

וთנו אמר ליה, תא הוי, קלדייטין רנחרין (נברין) ענפין יתבין במטליגיון, (נ"א במטוליה) ממנן על שבעין עממין, נפקין מטריסר גלייפין קטירין דאסתרון במטליגיון, למתקלן לאربع רוחי עלמא, חד הוא דבטיב, (דברים ל"ט) יצב גבולות

לשון הקודש

בתורה במעונות המדרשות ובתי ב Mattis בנסיות, שם אריות ונמרים בתורה. רבי חייא היה יושב לפניו רב שמעון, אמר לו, מה ראתה התורה למן את בני יעקב, שם שניים עשר בתקלה, ואחר כך שבעים, שבתובם כל הנפש בבית יעקב הבהה מצרימה שבעים. ומה הטעם שבעים ולא יותר? אמר לו, בוגן

עמים למספר בני ישראל. והיינו דכתיב, (זכריה ב') כי באربע רוחות השמיים פרשתי אתכם, לאחוזה דאיין קיימין בגין ישראל. באربע לא נאמר, אלא באربע. כמה דאי אפשר לעלמא بلا ארבע רוחות פק אי אפשר לעלמא بلا ישראל.

ויקם מלך חדש. (שמות א') ר' בא פתח (ישעה ל"ב) אשריכם זראי על כל מים משלייח רגלו השור והחמור, ובאיין איין ישראל, לקודשא בריך הוא אתרעי בהז מביל שאר עמיין, וקריב לוון לגביה, דכתיב, (דברים י"ד) ובק בחר יי' להיות לו עם סגוליה וגוי, וכתיב (דברים ל"ב) כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו, ישראל מתಡבקין ביה בקדשא בריך הוא, דכתיב, (דברים ד') ואתם הדבקים ביה אליהם כולם (דף ו' ע"א) **היום.**

לשון הקודש

השור והחמור. אשריכם ישראל שהקדוש בריך הוא התרצה בהם מביל שאר העמים וקרב אותם אליו, שברובם (דברים ט') ובק בחר ה' להיות לו עם סגולה וגוי, וכתווב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. ישראל נדבקים בקדוש - ברוך היא, שכתוב ואתם הדבקים בה אליהם כולם ביום היום.

לו יציב גבלת עמים למספר בני ישראל. והיינו שכותוב (זכריה ב') כי באربع רוחות השמיים פרשתי אתכם, להראות שם עומדים בשבייל ישראל. באربع לא נאמר, אלא באربע. כמה שאי אפשר לעולם בלי ארבע רוחות, פק אי אפשר ויקם מלך חדש. רבι בא פתח, (ישעה ל"ב) אשריכם זראי על כל מים משלייח רגלו

וְעַל דָא זֶכְאֵין אִינּוֹן קְמִיה, בְגַיְן דָאִינּוֹן זֶרְעֵין עַל
כָל מִים. מָאי עַל כָל מִים. דָזְרֵעֵין לְצְדָקָה,
וּמְאָן דָזְרֵעַ לְצְדָקָה, בְתִיב בִיה (תהלים נ"ז) (הָרָא הוּא רַבְתִיב),
בַי גָדוֹל עַד שְׁמִים עַל כָל מִים הָרָא הוּא רַבְתִיב) (תהלים ק"ח) בַי גָדוֹל מַעַל
שְׁמִים חֲסֶדֶךָ, מַעַל שְׁמִים עַל כָל מִים אִיהוּ הָנוּ,
וּמְאָן אִיהוּ מַעַל שְׁמִים. דָא עַלְמָא דָאָתִי. וַיַּשְׂרָאֵל
זֶרְעֵי זֶרְעָא עַל כָל מִים.

בְסֶפֶרֶת דָרְבָ יַיְבָא סְבָא הַכִּי אָמֵר, בְתִיב (דניאל ד)
בְגַוְרָת עִירֵין פִתְגָמָא וַיֹאמֶר קְדִישֵין
שְׁאַלְתָא, כָל דִינֵין דְהָאי עַלְמָא, וּכָל גָזְרֵין, וּכָל
שְׁאַלְתֵינוּ, בְלָהו קִימִי בְחֵד הַיכְלָא, דְתִפְנוּ תִירֵין
וּשְׁבָעֵין סְנַהְדרֵין מַעֲיִינֵין בְדִינֵינוּ דְעַלְמָא. וְהַהְוָא
הַיְכָלָא אַקְרֵי הַיְכָל זְבוֹתָא, בְגַיְן, דְבַד דִינֵינוּ דִינֵא,
מַהְפָכֵין בְזִכְוֹתָא דָבר נֶש בְקְדִמְיתָא.

לשון הקורידש

וְלֹבֶן זֶכְאֵים הָם לְפָנָיו, מְשׁוּם שָׁהֵם
כְתֻוב (דניאל ד) בְגַוְרָת מְלָאכִים דָבָר,
זֶרְעִים עַל כָל מִים. מָה זֶה עַל כָל מִים?
וַיֹאמֶר קְרוֹשִׁים שְׁאַלָה. כָל דִינֵי הָעוֹלָם
הַזֶּה וּכָל הַגְּנוּרוֹת וּכָל הַבְּקָשׁוֹת, בְלָם
שְׂזָרִיעִים לְצְדָקָה, וּמִ שֶׂזְרֵעַ לְצְדָקָה,
בְתֻוב בּוּ (תהלים נ) זֶהוּ שְׁבָתוּב בַי גָדוֹל עַל שְׁמִים. עַל כָל
מִים, זֶהוּ שְׁבָתוּב ((שם קח) בַי גָדוֹל מַעַל שְׁמִים
חֲסֶדֶךָ. מַעַל שְׁמִים, עַל כָל מִים הוּא הָנִיחָה,
הַיְכָל נִקְרָא הַיְכָל הַזְבּוֹת, מְשׁוּם
שְׁבָשְׁרִינִים דִין, מַהְפָכִים בְזִכְוֹת הָאָרֶם
וַיַּשְׂרָאֵל זֶרְעִים עַל כָל מִים.
בְסֶפֶרֶת של רב יַיְבָא סְבָא בְהָאָמֵר,

מה דלאו הַכִּי, בְּדָרְגָּא דַהֲהֹזָא סְטוּרָא אַחֲרָא,
דַתְפֵּן אִיהוּ אֶתְרָא דַאֲקָרִי חֹבֶבֶה, בְּגִינָן דְּבָל
עַזְבָּדוֹי דַהֲהֹזָא אֶתְרָא, דַגְנָחָשׁ אַשְׁתָּוֹן זְנוּנוֹן, לֹא אִיהוּ
אֶלְאָ לְמַהְפְּכָא בְּחֹזֶבֶה דְּבָרָ נֶשׁ, וְלִמְלָשָׁן עַבְּדָא
לְמַאֲרִיה.

אִינּוֹן דַהֲיִכְלָא דַזְכּוֹתָא, אַקְרָיוֹן מִים מִתּוֹקִים, מִים
צְלוֹלִין. אִינּוֹן דַהֲיִכְלָא דַחֹזֶבֶה, אַקְרָיוֹן מִין
מִרְירִין, (במדבר ה) מי הַמִּפְרִים הַמְּאָרְרִים. בַּהֲהֹזָא
הַיִּכְלָא דַזְכּוֹתָא, לֹא קִיְמִי אַלְיָין תָּלָת: בְּגִינָן, חַיִי,
וּמְזֻוּני. וְלֹא בַהֲהֹזָא אֶתְרָא דַחֹזֶבֶה, לֹא בִמִים מִתּוֹקִין
וַצְלִילָן, וְלֹא בִמִים מִרְירִין מַלְטָפִין.

וְעַל דָא, יִשְׂרָאֵל זָרְעֵי עַל כָּל מִים, זָרְעָא קְדִישָׁא
דָאוֹלִידָוּ עַל כָּל מִים, אִיהוּ, דַהֲא לֹא גְבּוֹן
זָרְעָא דִילְהֹזָן אֶלְאָ לְעַיְלָא. וְעַל דָא אַזְקָמוֹה מַאֲרִי

לשון הקודש

מה שאין בן בדרגת אותו ה策 הآخر, היכל הכותות
המפרים המאררים. באותו היכל ה策 הآخر,
שם הוא מקום שנקרא חובבֶה, משום
של מעשי אותו המקום של נחש אשת
ונונים איןו אלא להפוך בחתמו של
האָרֶם, ולהלחשין עבד לאָדוֹנוֹ.

אותם של היכל הכותות נקראים מים
מתוקים, מים צלולים. אותם של היכל
החוֹזֶבֶה נקראים מים מאררים, (במדבר ט) מי

מַתְגִּיתִין, בְּנֵי חַיִּים וּמוֹזָגִים, לֹא בְּזָכוֹתָא תְּלִיא מַלְתָּא,
אֶלָּא בְּמַזְלָא קְדִישָׁא תְּלִיא מַלְתָּא, וְאַתְרָ דָא עַל
כָּל מִיא אִיהוּ.

מִשְׁלָחִי רָגֶל הַשׂוֹר וְחַמּוֹר, דָלָא אִית לוֹן
בְּהַהוּא סְטָרָא בִּישָׁא בְּלֹום, וּמִשְׁדָּרוֹן
מִנִּיהוּ כָל חֻולְקִין בִּישָׁין, וּמַתְדִּבְקִין בְּהַהוּא סְטָרָא
טָבָא, דָכָל קְדוֹשִׁין עַל אַין, שׂוֹר וְחַמּוֹר פְדָ מַזְדִּוּנוּ
בְּחַדָּא, תְּרִין פָגָעִין בִּישָׁין אִינּוּ לְעַלְמָא. שׂוֹר:
סְטָרָא דְדִינָא קְשִׁיא אִיהוּ, וּמַתְדִּבְקִוִּתָא דְסְטָרָא
קְדִישָׁא אִיהוּ. חַמּוֹר: פְדָ אַזְדוֹג בְּחַדִּיה, דָא יְהוּ
מִסְטָרָא אַחֲרָא, תְּרִין פָגָעִין בִּישָׁין אִינּוּ לְעַלְמָא.

וְעַל דָא, שְׁמַעוֹן תְּקִפָא דְדִינָא קְשִׁיא הָוה בֵיהֶן
וּבְדָ מַזְדוֹג בְּלֹוי בְּחַדָּא, לֹא יְכַיל עַלְמָא
לְמַסְבֵל, וּבְגִין פָה, (דברים כ"ב) לֹא תַחֲרוֹשׁ בְּשׂוֹר

לשון הקודש

פְּרִשְׁוֹה בְּעַלְיִ הַמְשָׁנָה, בְּנִים חַיִם
וּמוֹזָגִים אֵין תְּקִבָר תְּלִוי בְּבוֹת, אֶלָא
הַדְּבָר תְּלִוי בְּמַזְלָה הַקְדוֹשָׁה, וּמִקּוֹם זֶה הוּא
עַל כָּל מַיִם.

מִשְׁלָחִי רָגֶל הַשׂוֹר וְחַמּוֹר, שָׁאֵין לְהָם
בָּאוֹתוֹ צְדָר הַרְעָבָלָום, וּשְׁוֹלְחִים מֵהָם כָל
הַחֲלִיקִים הָרָעִים, וּנְדַבְּקִים בָּאוֹתוֹ הַצָּדֶד
הַטוֹב שֶׁל כָל הַקְדָשָׁות הַעַלְיוֹנוֹת. שׂוֹר

ובחומר ייחדו. ועל דא, שדר יעקב לעשו מלחה דא, דבתייב, (בראשית ל"ב) ויהי לי שור וחתמור. ואילו לאו דמאייך יעקב גריםיה, דהילו סגיא נפל ביה בעשו. ויקם מלך חדש על מצרים. בספרא דרב המנונא סבא הבי ארתר, מאי דבטייב ויקם מלך חדש על מצרים, תא חזי, כל עמיין דעלמא, וכל מלכין דעלמא, לא אתחקפו בשולטניהון, אלא בגין יהישראאל, מצרים לא הו שולטין על כל עלםא, עד דאתו יהישראאל, ועלו תפונ בגולותא, בדין אתחקפו על שאר עמיין דעלמא. אבל לא אתחקפו על כל עמיון דעלמא, אלא בגין יהישראאל דלהווין בגולותהון. אדום לא אתחקפו על כל עמיין דעלמא אלא בגין יהישראאל, דלהווין בגולותהון. דהא עמיין אלין בשפטותא הו בשאר עמיין, ומאייבין הו מכליהו, בגין יהישראאל אתחקפו.

לשון הקודש

בשור ובחומר ייחדו. ועל זה שלח יעקב לעשו דבר זה, שבתוב (בראשית לא) ויהי לי מצרים לא היו שליטים על העולם עד שור וחתמור. ואם יעקב לא הנתקע עצמו, או התחזקו על שאר עמי העולם. אבל לא התחזקו על כל עמי העולם אלא בשביל ישישראאל יהיו בגולות שליהם. אדום לא התחזקו על כל עמי העולם אלא משום ישישראאל יהיו בגולות שליהם. שער עמים ויקם מלך חדש על מצרים. בספרו של רב המנונא סבא ב"ד נאמר, מהו שבתוב ויקם מלך חדש על מצרים? בא וראה, כל עמי העולם וכל מלכי העולם לא

מצרים: דכתיב, (שמות כ) מִבֵּית עֲבָדִים. עבדים אקרזון מפש, דהא מצרים בשפלותא דשאר עמיין הו. בכל: דכתיב, (ישעיה כ"ג) הַן אֶרְץ פשדים זה העם לא היה. אדום: דכתיב, (עבדיה א) הנה קטן נתתיק בגוים בזוי אתה מאד.

ובלהו לא נטו תוקפָא אלא בגיגיהון דישראל. דבד ישראל בגולותהון מיד מתתקפי על כל שאר עמיין דעלמא. Mai טעם, בגין דישראל אל איינון בלחוּדייהו, לךבל כל (ט"ז א) עמיין דעלמא. פד עaldo ישראל בגולותא דמצרים, מיד היה קימה למצרים. ואתתקף שולטנותא דלהון לעילא על כל שאר עמיין, דכתיב ויקם מלך חדש על מצרים, ויקם: קימה היה לו, דאתתקף ויקם היה מא מנא שולטנא דמצרים, ואתייהיב ליה תוקפָא

לשון הקודש

אלו היה בשפלות בשאר העמים, ונמכבים היה מבלם, ובגלל ישראל התזקן. מצרים - שפטוב (שמות כ) מבית עבדים. עבדים מפש נקראו, שהרי מצרים היה בשפלות של שאר העמים. בבל - שפטוב (ישעיה כ) הַן אֶרְץ פשדים זה העם לא היה. אדום - שפטוב (עבדיה א) הנה קטן נתתיק בגוים בזוי אתה מאד.

וְשִׁלְטָנוֹתָא. עַל כֵּל מִמְּנָן דְּשָׁאָר עַמְּנִין דְּהָא בְּקִרְמִיתָא אִית שִׁלְטָנוֹתָא לְהַחְיוֹא מִמְּנָא דְּלַעֲילָא, וְלֹבֶתֶר לְעַמָּא דִּילְיִיה (דף ר' ע"ב) דְּלַתְתָּא.

וּבָגִין כֵּה, וַיַּקְרִים מֶלֶךְ חֶדְשׁ עַל מִצְרָיִם. דָא הוּא מִמְּנָא דְּלַחְזָן, חֶדְשׁ הָוה, דַעַד יוֹמָא הַדִּין לֹא הָוה לֵיה שִׁלְטָנוֹתָא עַל שָׁאָר עַמְּנִין, וְהַשְׁתָּא אַתְקִים לְשִׁלְטָהָה עַל כֵּל שָׁאָר עַמְּנִין דְּעַלְמָא, וּבְדִין אַתְקִים (משלוי לו) תְּחִתָּ שְׁלַשׁ רְגֹזָה אֲרִץ תְּחִתָּ עַבְדָּכִי יִמְלֹךְ.

רַבִּי חִיא אָמַר, תְּלִתֵּין יוֹמִין עַד לֹא יִתְיִי תְּזַקְפָּא לְעַמָּא בְּאֶרְעָא, אוֹ עַד לֹא תִּתְיִי תְּבִירָא לְעַמָּא בְּאֶרְעָא, מִכְרִיזִי בְּעַלְמָא הָהּוּא מֶלֶה, וְלֹזְמִינִין דְּאַתְמִסְרָה הָהּוּא מֶלֶה בְּפּוֹמָא דְּרַבִּיָּא, וְלֹזְמִינִין לְאִינּוֹן בְּגִי נְשָׂא דְּלִית בְּהָוּ דְּעַתָּא וְלֹזְמִינִין דְּהָהּוּא מֶלֶה אַתְמִסְרָה בְּפּוֹמָא דְּעוֹפִי וּמִכְרִיזִי בְּעַלְמָא, וְלִית

לשון הקודש

מִמְּנָה הַשְּׁלָטוֹן שֶׁל מִצְרָיִם, וְאָנוּ הַתְקִים (משלוי לו) תְּחִתָּ שְׁלֹשָׁה רְגֹזָה אֲרִץ, תְּחִתָּ עַבְדָּכִי יִמְלֹךְ. וְשְׁלָטוֹן עַל כֵּל מִמְּנָי שֶׁאָר הָעָםִים, שְׁהָרִי בְּרָאשָׁנָה יִשְׁשָׁלְטוֹן לְאוֹתוֹ הַמִּמְּנָה שְׁלָמָעָלה, וְאַחֲרָכָה לְעַם שְׁלוֹ שְׁלָמָתָה. וּמִשּׁוּם כֵּה וַיַּקְרִים מֶלֶךְ חֶדְשׁ עַל מִצְרָיִם. וְהוּא הַמִּמְּנָה שְׁלָהֶם, חֶרֶשׁ הָיָה, שְׁעַד הַיּוֹם הָוה לֹא דָקָה לוֹ שְׁלָטוֹן עַל שֶׁאָר הָעָםִים, וְעַבְשׂוּ הוֹקֵם לְשִׁלְטָה עַל כֵּל שֶׁאָר עַמִּי